

Men hvordan hænger det sammen med de svar, vi fik, da vi var til den tekniske gennemgang af loven hos ministeren om, at kommunerne ikke skal modtage en udspecificeret regning på de sundhedsydelse, som deres borgere har gjort brug af på sygehuse?

Jeg forstår ikke den gennemsigthed, for hvis kommunerne ikke ved, hvad det er, de betaler for, hvordan skal de så kunne måle, hvordan skal de så kunne finde ud af, om de incitamenter, om de forebyggende tiltag, de har sat i gang med større fokus på genoptræning, på hjemtagning af patienter, virker, når man kun får en stor regning og ikke en udspecificeret regning?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg tror på, at vi får fundet et system, som gør, at kommunerne kan forfølge deres rolle, deres andel og deres eventuelt bedre situation i det. Vi har skabt elementerne til det nu, og så er det balancen mellem så sparsom en administration som muligt, så det ikke bliver en vandring af bilag, og så det, at man alligevel kan se, om det nytter noget at gøre noget for sine borgere, der gør, at man har færre indlæggelser, man har færre træk på sundhedssektoren.

Jeg går ud fra, at spørgeren er helt enig i, at det er et godt og fornemt formål, og at vi ved fælles hjælp gerne skulle nå dertil.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Der er ingen tvivl om, at formålet, retorikken, meningene og hensigterne er ganske udmærkede, men den virkelighed, der vil komme til at opstå i kommunerne og i regionerne, vil, tror jeg, komme til at blive den fuldstændig modsatte. Hvordan skal man vide, hvad man betaler for? Hvordan skal man vide, hvad det er for nogle forebyggende tiltag, man skal sætte ind med, når man ikke får en kinamands chance for at vurdere, om de tiltag, man faktisk stiller med, virker?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, nu kan jeg høre, nu er vi ovre i tro – det er jo en farlig sag – en tro på, at det går modsat end det, jeg tror på. Nu er virkeligheden den, at vi indfører et system, hvor kommunerne får et medansvar og dermed en legal økonomisk inte-

resse, så lad os nu se, om ikke det virker, om ikke det påvirker situationen, og man får de værktøjer og hele beregningssættet for, hvad man betaler for forskellige operationer og ydelser. Dermed kan man nemt se, om det nytter noget eller ej.

Så jeg tror på, at det her vil flytte noget på hele sundhedsområdet. Derfor er det et godt incitament. Så vi har hver vores tro, kan jeg høre, men er enige om, at det er et godt forslag. Det er glædeligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren og går til næste ordfører i talerrækken. Det er den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Stavad.

Ole Stavad (S):

Vi har jo H.C. Andersen-år i år. Det var i H.C. Andersens Nattergalen, hvor at H.C. Andersen skrev:

»Og spillemesteren skrev femogtyve bind om kunstfuglen, det var så lærd og så langt, og med de allersværeste kinesiske ord, så alle folk sagde, at de havde læst og forstået det, for ellers havde de jo været dumme og var da blevet dunket på maven.«

Det er vel, eftersom jeg har fået inspiration fra et af medlemmerne af Strukturkommissionen Poul Erik Mouritzen, egentlig en meget god indgang, når vi nu står her med den store reform. Vi har jo fået lov til eller aftalt, at under det her punkt må man også diskutere reformen generelt ud over de to lovforslag, så det vil jeg benytte mig en lille smule af senere efter at have sagt lidt om de to konkrete forslag.

Det er jo meget illustrativt, at vi her starter tirsdag kl. 10.00 i Folketinget, og først på et eller andet tidspunkt i ugen efter påske er vi færdige med mængden af førstebehandlinger til den her strukturreform. Jeg tror godt, vi kan sige, at aldrig nogen sinde har Folketinget kastet sig ud i et så stort, så omfattende lovgivningsprojekt som det, vi står med her.

Jeg kan ikke undlade at have en bekymring for, om der overhovedet er nogen, der har et stort, samlet overblik over, hvad det er, vi er i gang med, og hvad det er, der kommer ud af det her i forhold til de borgere, som det hele handler om.

Det her har jo kun mening, hvis det er sådan, at konsekvensen og resultatet af de her anstrelser bliver, at borgerne kommer til at opleve, at de får en bedre, en mere velfungerende offent-